

UUTISKIRJE

Shalom, Shalem

Miten valtava sanoma olikaan se, kun Jeesus ilmestyi opetuslapsille, jotka olivat lukittujen ovien takana; peloissaan, murheissaan, hämmennyksissään. Kaiken tämän keskelle: ”Rauha teille!” Meistä jokainen voi helposti samastua opetuslasten tilanteeseen, kun elämme tätä päivää, missä sitten olemmekin. Eteemme tulee jatkuvasti mitä hurjempia asioita. Ne totisesti voivat sulkea meidät monella tapaa lukittujen ovien taakse. Jeesuksen ilmestyminen opetuslapsilleen ja hänen sanomansa toi kuitenkin valon, toivon ja mahdollisuuden muutokseen. Jeesus sanoi. ”Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät.” (Joh. 20:21).

Nämä kevään kuukaudet ovat mahdollistaneet monia toimintoja, tapaamisia ja tapahtumia. Helmikuun lopulla Lähetysseura oli tukemassa kahta ruokajakelua vähävaraisille perheille. Ensin oli Woman Wage peacen järjestämä jakelu. Paikalle oli kokoontunut kymmenen juutalaisnaista ja kymmenen arabianaista pakkaamaan ruokakasseja. Oli ilo nähdä heidän todellista keskinäistä yhteyttään ja yhdessä tekemistä. Paikasta kuului ihana puheensorina. Koin myös hienoja juttuhetkiä monien kanssa. Joukossa oli Gazasta äiti, joka oli menettänyt lapsensa tässä sodassa. Hän kertoi siitä, miten ei halua antaa sijaa pahuudelle vaan haluaa olla toimimassa ja vaikuttamassa hyvän puolesta.

Seuraavalla viikolla kokoonnuimme Felm-keskukselle yhteistyössä uskontodialogijärjestön kanssa pakkaamaan ja jakamaan ruokakasseja. Meitä kokoontui mukava joukko eri taustoista olevia henkilöitä. Tavoitimme tässä sellaisiakin perheitä, jotka ovat niin sanotusti maan hiljaisia. He yrittävät selviytyä omassa köyhyydessään eivätkä aina osaa edes hakea apua.

VIERAITA

Helmikuussa tänne saapuivat arkkipiispa Tapio Luoma, arkkipiispan teologinen erityisavustaja, TT, dosentti Juha Meriläinen, Mikkelin hiippakunnan piispa ja Suomen Lähetysseuran hallituksen puheenjohtaja Mari Parkkinen, uskontodialogin asiantuntija Laura Huovinen kirkkohallituksesta sekä Lähetysseuran viestinnän ja vaikuttamisen johtaja Laura Häkli. Päiviin sisältyi tutustumista työhömmme, vierailuja ja tapaamisia paikallisten yhteistyökumppaniemme ja muiden toimijoiden kanssa.

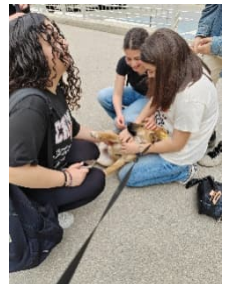

UUTISKIRJE

Paastonaikana saimme keskukselle ihanan 60-henkisen nuortenryhmän. He kaikki kuuluvat Lähetysseuran tukemaan johtajuuskoulutukseen Notre Dame -lukiossa Pohjois-Israelissa, Mi'ilyän kylässä. Aloitimme yhteisen hetken esittäytymisillä, kokemusten jakamisella, rukouksella ja laululla. Yhteisen lounaan jälkeen oli ulkona monenlaista toimintaa. Mukaan tuli myös

hoitokoirani Nitza. Yllätys, yllätys, hänestähän tulikin sitten keskipiste.

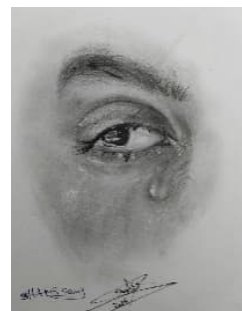
Monet nuoret halusivat rapsutella ja taluttaa häntä sekä ottaa ihan syliinkin. Ja Nitzallehan se sopi oikein hyvin, hän oikein nautti olostaan. Nuorten lähdettyä pois keskukselta Nitza olisi niin kovasti halunnut lähteä nuorten mukaan. Nuorten matka jatkui vanhaan kaupunkiin pyhille paikoille. Oli mennyt monta vuotta, kun he olivat viimeksi päässeet käymään Jerusalemissa. Kiitollisuus ja ilo matkasta oli ylimmillään.

Toukokuussa minä ja työtoverini Risto Heikkinen vierailimme vuorostamme nuorisotalossa Nasaretissa. Nuorisotalo on perustettu ehkäisemään nuorten syrjäytymistä ja vahvistamaan nuoria toimimaan yhteiskunnassa. Sinäkin päivänä nuoret olivat järjestäneet basaarin nuorisotalon eteen. He olivat itse tehneet upeita tavaroita ja halusivat nyt myydä niitä. Yksi nuorista oli innokas viemään meidät Nasaretin vanhan kaupungin kierrokselle ja kertoi kaupungin historiasta ja tästä päivästä. Oli surullista nähdä kaupungin tyhjät kadut, kuulla miten joskus kymmeniä vuosia sitten siellä oli ollut elämää ja monet kaupan ovet, jotka nyt olivat lujasti kiinni, olivat olleet auki. Sieltä matkamme suuntautui kirkkoon ja sieltä Marian ja Joosefin ”talon” historiallisille raunioille.

Nuorisotalolla oli paljon nuoria, toiset olivat kokoontuneet sohvalle juttelemaan, toiset olivat kahvinkeiton puuhissa, muutamat pelasivat pöydän ääressä Unoä. Nuoret olivat todella avoimia juttelemaan ja kertoivat iloisesti monenlaisista asioista. Myöhemmin siirryimme viereiseen kahvilaan, jossa oli myyntipöytiä sekä kirjahyllyjä, joista voi napata kirjan luettavaksi.

Myös nuoret, jotka olivat pelanneet Unoä, olivat siirtyneet kahvilaan. Yksi heistä tuli luokseni ja sanoi: ”Ota täältä jotain, josta tulet muistamaan minut.” Hetkeksi häkellyneenä käännyn tytön puoleen ja sanoin: ”Valitse sinä minulle se, josta haluat minun muistavan sinut”. Tyttö lähti laukulleen, otti esille kansion ja antoi sieltä minulle itse piirtämänsä kuvan.

UUTISKIRJE

"PILVIMUURISTA VALO VÄLÄHTÄÄ..."

Hiljaisen viikon keskiviikkona diakoniakeskuksella pidettiin lasten pääsiäistapahtuma.

Se aloitettiin kokoontumalla hartaushetkeen kirkkoon. Sen jälkeen lapset pääsivät

etsimään puutarhasta maalattuja munia. Siinähan sitä oli

vilskettä, kun yli 90 lasta lähti matkaan. Lapset saivat myös askarrella pääsiäisaiheisia koristeita. Tapahtumassa ei ollut vain lapsia vaan myös heidän vanhempiaan, joilta saimme kiitollista palautetta tapahtuman järjestämisestä ja siitä miten merkityksellinen se oli heidän lapsilleen ja heille itselleen.

Ja sitten – toukokuun 30. päivänä on suuri ilon ja kiitollisuuden juhla.

Diakoniatyöntekijä Rana Zeidan vihitään diakonian virkaan täällä Jerusalemissa, luterilaisessa Lunastajan kirkossa. Kaikki ovat lämpimästi tervetulleita jumalanpalvelukseen ja sen jälkeiseen juhlaan. Rukoilkaamme Ranan puolesta, kun hän valmistautuu ottamaan vastaan vihkimyksen. Pyytäkäämme Pyhän Hengen ohjausta, viisautta ja voimaa tämän kutsumustyön kantamiseen.

Rukoilkaamme, että hänen sydämensä pysyisi avoimena lähimmäisten tarpeille, että hänen kätensä olisivat valmiit palvelemaan ja että hänen sanansa veisivät Jumalan rakkautta kaikkialle, missä hän vaikuttaa. Ja Jumalan monet armolahjat saakoot tulla käyttöön, miten Jumala hyväksi näkee. "Palvelkaa kukin toistanne sillä armolahjalla, jonka olette saaneet, Jumalan moninaisen armon hyvinä haltijoina." (1. Piet. 4:10)

Ystävät, pysykäämme rohkeasti Jeesuksen yhteydessä näinä aikoina. Älkäämme antako synkkien uutisten lannistaa, vaan kiinnittäkäämme katseemme Kristukseen, joka on valomme ja toivomme lähde. Hän kutsuu meitä pysymään liikkeessä, toimimaan rakkauden ja uskon voimalla. "Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa." (Fil. 4:13 KR 1938)

Lämpimin terveisin *Sari-Johanna*

Sari-Johanna Kuittilo

**Diakonian ja
psykososiaalisen tuen
asiantuntija**

sari-johanna.kuittilo@felm.org

**Puh: +972 585924107
+358 418072665**

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.